

Treptele adevărului (biolog dr. Petre Papacostea)

În legătură cu publicarea conferințelor lui Rudolf Steiner

Evenimentul apariției lui Christos în lumea eterică, Karlsruhe, 25 ianuarie 1910

Însemnătatea reîntrupărilor pentru evoluția sufletului omenesc. Transformarea conștiinței omenești prin diferite epoci: epoca de aur, epoca de argint, epoca de bronz și epoca întunecată. Dezvoltarea noii clarvederi eterice prin încheierea în anul 1899 a epocii întunecate. Perceperea eterică a lui Christos. Misiunea viitoare a profeților (Moise, Abraham). Răspuns la întrebare

Știința spirituală ca pregătire pentru noua vedere eterică, Heidelberg, 27 ianuarie 1910

Sensul și însemnătatea vieților pământești repetate. Pierderea vechii clarvederi și dezvoltarea conștiinței Eului. Epoca de aur, epoca de argint, epoca de bronz și epoca întunecată. Apariția lui Christos în epoca întunecată. Dezvoltarea noii clarvederi în secolul al XX-lea. Reapariția lui Christos în eteric. Pavel Viziunea lui Christos în fața Damascului

Evoluție interioară și posibilități de dezvoltare exterioară; Pforzheim; 30 ianuarie 1910

Cele două curente ale evoluției interioare și exterioare: dezvoltarea elementului individual care este purtat prin reîntrupări și formarea învelișurilor omului, în perioade de 7 ani. Educația conform spiritului, premisă pentru formarea corectă a trupului fizic, a trupului eteric și a trupului astral. Rătăcirile ale tinereții ca urmare a învelișurilor greșit prelucrate. Legătura dintre transformarea condițiilor de pe Pământ și transformarea capacităților sufletești prin întrupări repetate. Omisiuni de care te faci tu însuși vinovat sau nu în încarnările omului individual

Noua epocă spirituală și revenirea lui Christos; Dusseldorf; 20 februarie 1910

Vechea clarvedere de vis și perceperea ierarhiilor. Conștiința de zi și perceperea lumii fizice. Sănătatea și boala în timpurile trecute și acum. Vindecarea prin acțiunea lumii spirituale. Impulsul lui Christos și dezvoltarea eului. Fericițiile din Predica de pe munte.

Noua vedere eterică

Budismul și creștinismul paulinic; Koln; 27 februarie 1910

Învățătura lui Buddha despre lume ca maya. Învățătura lui Pavel despre purificarea forțelor sufletului pentru a putea percepe spiritualul din spatele masei. Noua vedere eterică și perceperea lui Christos în eteric.

Viitorul Maitreya Buddha

Tainele cosmosului. Despre comete și despre Lună; Stuttgart; 5 martie 1910

Correspondența dintre polaritatea macrocosmică Soare – Pământ și polaritatea cap – membre în organismul uman. Polaritatea dintre cometă și Lună și raportarea sa la masculin și feminin. Acțiunea cometelor și acțiunea Lunii asupra vieții omului pe Pământ. Cometa Halley și viața spirituală omenească

Reapariția lui Christos în eteric; Stuttgart; 6 martie 1910

Diferitele forme de percepții spirituale în epoca lui Abraham, Moise și Solomon și reflectarea lor în epoca creștină. Clarvederea viitorului, perceperea acțiunilor karmice compensatoare viitoare. Pavel în fața Damascului: vederea lui Christos. Apariția unor falși **Mesia. Țara Shamballa**

Despre începuturile unei epoci spirituale. Cometele și importanța lor pentru existența Pământului, Munchen, 13 martie 1910

Acțiunea forțelor cosmice asupra omului care doarme. Polaritatea Soare – Pământ în cosmos și corespondența ei cu polaritatea cap-membre în om. Masculin și feminin în raport cu Luna și cu cometele. Dezvoltarea materialismului și cometa Halley. Clarvederea viitorului

Predica de pe munte. Țara Shamballa; Munchen; 15 martie 1910

Coborârea Eului uman și evenimentul Christic. Ioan Botezătorul, învățătura lui și Botezul. Fericițiile din Predica de pe munte și componentele ființei umane. Dezvoltarea clarvederii eterice drept capacitate naturală. Însemnătatea reapariției lui Christos în eteric pentru cei vii și pentru cei morți

Revenirea lui Christos; Palermo; 18 aprilie 1910

Stingerea clarvederii naturale ca de vis, la începutul epocii întunecate. Dezvoltarea unei noi clarvederi

conștiințe începând cu sfârșitul epocii întunecate în anul 1899. Învățătura despre reparația lui Christos în eteric drept a Cincea Evanghelie a rosicrucienilor

Viitoarea vedere eterică; Hanovra; 10 mai 1910

Perceperea trupului eteric al omului și a contraimaginilor faptelor (karma) prin dezvoltarea noii clarvederi. Interacțiunea dintre macrocosmos și microcosmos: mersul vertical al omului și forțele Soarelui și ale Pământului; masculinul și femininul ca expresie microcosmică a polarității macrocosmice dintre cornete și Lună; creierul masculin și cel feminin; însemnătatea cometelor pentru existența Pământului. Cometa Halley și dezvoltarea materialismului.
Reparația lui Christos în eteric

Rusaliile; sărbătoarea individualității libere; Hamburg; 15 mai 1910

Însemnătatea sărbătorii de Rusalii pentru țările din apus. Principiul legat de popor (principiul feminin), principiul de individualizare (masculin) și principiul uman general (Christos). Spiritul Sfânt și evoluția viitoare spre om liber. Sărbători cu dată fixă și sărbători a căror dată nu este fixă. Impulsul lui Christos ca impuls al libertății. Ideea reîncarnării în budism și în timpurile post-creștine; învățătura despre reîncarnare trebuie să pătrundă și în creștinismul exoteric. Gândul Rusaliilor și viitorul creștinismului. Maxima lui Rudolf Steiner: „Ființe se rânduie lângă ființă în întinderile spațiului

Anexă

Revenirea lui Christos în eteric;

Notițe de la conferință; Kassel; 6 februarie 1910

Curentul de evoluție exterior și cel interior în cursul vieții fiecărui om și al omenirii (exemplu: poetul ungar Pet6fi și pictorul Asmus Carstens). Trecerea de la vechea clarvedere la conștiința eului în legătură cu Kali Yuga și cu Evenimentul de pe Golgotha. Noua vedere eterică și reparația lui Christos în eteric

Ființa. omului;

Notițe de la conferință; Roma 11 aprilie 1910

Poziția științei spirituale față de mărturisirea de credință și față de știință. Două drumuri ale evoluției vechi: drumul extazului (adormire conștientă) și drumul misticii creștine și a Misteriilor egiptene (trezire conștientă). Inițierea rosicruciană modernă reunește cele două căi

Lumile superioare și legătura lor cu lumea noastră; Notițe de la conferință; Roma; 12 aprilie 1910

Stările alternative de trezie și de somn, de viață și de moarte. Transformarea trăirilor în capacități și forțe în timpul somnului. Potențarea vieții de la încarnare la încarnare. Inițierea rosicruciană

Impulsul lui Christos și marii lui vestitori;

Notițe de la conferință; Roma; 13 aprilie 1910 Pregătirea înțelegerii lui Christos prin Bodhisattvas. Buddha și Christos. Maitreya-Buddha. Zoroastru și Pavel. Noua vedere eterică și vederea în viitor a imaginilor de compensare karmică. Reparația lui Christos în eteric. Misiunea Bodhisattvilor în viitor: deplina dezvoltare a forței lui Christos

NOTE

EVENIMENTUL APARIȚIEI LUI CHRISTOS ÎN LUMEA ETERICĂ

Karlsruhe; 25 ianuarie 1910

Dacă omul s-a preocupat o anumită perioadă cu concepția spiritual-științifică despre lume și lasă ca diferitele idei, diferitele gânduri și cunoștințe pe care le-a dobândit prin această concepție să acționeze asupra lui, aceste cunoștințe îi pun cele mai diferite întrebări. Și omul devine din ce în ce mai mult cercetător spiritual prin aceea că raportează astfel de întrebări, care pot fi numite întrebări izvorâte din viață, din simțire, întrebări care sunt legate de caracter, la ideile spiritual-științifice. Aceste idei sunt de așa natură încât nu satisfac numai curiozitatea noastră teoretică, științifică, ci ne luminează asupra tainelor vieții, asupra tainelor existenței. Aceste gânduri și idei vor deveni rodnice pentru noi abia atunci când nu vom gândi numai conținutul lor, când nu vom simți doar importanța și semnificația lor, ci atunci când, să spunem așa, vom învăța sub influența lor să privim altfel lumea din jurul nostru. Aceste idei trebuie să ne pătrundă cu căldură, trebuie să devină în noi impulsuri, trebuie să devină forțe ale sentimentului. Atunci, când vom primi răspunsuri la anumite întrebări, ele vor genera noi întrebări și vom fi conduși astfel de la întrebare la răspuns, iar răspunsul va deveni pentru noi, de fapt, o nouă întrebare la care ne vine un nou răspuns, și așa mai departe. Prin aceasta pășim! Înainte atât în cunoașterea spirituală, cât și în viața spirituală.

Va dura încă destul de mult timp până când omenirii! moderne i se vor dezvălui în conferințe publice cele mai intime aspecte ale vieții spirituale, dar în ramurile noastre de lucru ne] este permis să ne apropiem tot mai mult de timpul în care să!! putem vorbi și despre cele mai intime probleme. Se va constata mereu că așa-numiții noi membri pot fi surprinși, pot fi chiar șocați de una sau de alta din afirmațiile care se fac aici. Dar nu vom putea înainta dacă nu vom ajunge în situația de a discuta despre cele mai intime probleme ale vieții pornind de la cercetarea spiritual-științifică și de la cunoașterea spiritual-științifică. De aceea trebuie astăzi – chiar dacă pentru unii dintre dumneavoastră, cei care nu v-ați adâncit de multă vreme în viața) spirituală, ar putea să apară prin aceasta neînțelegeri – să punem în fața sufletelor noastre câteva fapte intime ale cunoașterii spirituale.

O întrebare importantă rezultă, fără îndoială, pentru sufletele noastre când nu gândim doar abstract gândul reîntrupării, al vieților pămâtenene repetate, ci îl gândim meditativ, când ne cufundăm cu înțelegerea în această realitate a vieții spirituale. Atunci se alătură, așa-zicând, noi întrebări la răspunsul care ne este dat la reîntrupare, la acest important fruct al vieții. Putem; pune, de exemplu, următoarea întrebare: Ce sens mai profund are faptul că omul trăiește de mai multe ori pe pământ, că el se: întoarce mereu în întrupări noi, că el își parcurge în mod repetat viața? – în general, se spune: prin asta ne ridicăm mereu mai sus, trăim rezultatele, roadele vieților pământești anterioare în vieții pământești ulterioare și tocmai prin aceasta ne desăvârșim.) Această formulare, menținută abstract, este destul de generală. Abia printr-o cunoaștere mai exactă a întregului sens al vieții pe pământ pătrundem și în însemnătatea vieților repetate. Dacă pământul nu s-ar schimba el însuși, dacă, așa-zicând, omul s-ar reîntoarce mereu pe un pământ, care, în esență, ar rămâne același, atunci, de fapt, nu ar fi multe de învățat prin încarnări succesive sau prin întrupări succesive. Numai prin faptul că putem trăi ceva nou, că putem învăța ceva nou în fiecare întrupare pe pământ, au aceste încarnări sau întrupări un sens. Acest fapt nu iese atât de mult în evidență când este vorba de perioade scurte de timp, dar dacă cuprindem cu privirea intervale mai mari de timp, așa cum putem face prin știința spirituală, atunci se relevă că epocile pământului nostru se structurează diferit și că noi trăim mereu și mereu elemente noi. Aici trebuie însă să vedem și altceva. Aici trebuie să luăm în considerare tocmai aceste schimbări în viața pământului. Căci dacă noi, să spunem, ratăm să trăim, să învățăm într-o anumită epocă a existenței pământului ceea ce este de învățat în această epocă de evoluție a pământului, atunci venim, ce-i drept, într-o nouă întrupare, dar nu am beneficiat de ceva, nu am lăsat să curgă în noi ceea ce trebuia să lăsăm să curgă într-un timp trecut. Și nu putem să folosim în mod corect forțele și capacitățile noastre în următorul interval de timp.

Vorbind cu totul general, putem spune: acum, în epoca noastră, este posibil ceva pe pământ, pe aproape toată suprafața pământului, ceva ce pentru oamenii care trăiesc acum nu a fost posibil în încarnările trecute. Pare ciudat dar așa este, și acest fapt are o mare importanță. În încarnarea prezentă este posibil, pentru un anumit număr de oameni, să ajungă la știința spirituală, ceea ce înseamnă că este posibil să preia în sine acele rezultate ale cercetării spirituale care pot să fie preluate pe tărâmul științei spirituale. Desigur, faptul că anumiți oameni se întâlnesc și lasă să se reverse în ei cunoștințe din cercetarea spirituală ar putea fi privit ca ceva absolut neimportant. Dar cei

care găsesc acest fapt lipsit de importanță tocmai pentru că n înțeleg semnificația reîntrupării, iar pe aceasta

nu o poți prel decâ în cursul unei întrupări. Dacă nu ți -o însușești înseam că neglijezi ceva, ceva ce îți va lipsi în următoarele încarnări.

Acesta este lucrul care trebuie să ni-l punem la inimă: da, ce, ce învățăm astăzi din știința spirituală se unește cu sufletele noastre și îl aducem cu noi atunci când coborâm în următoarea încarnare.

Astăzi vrem să dobândim o înțelegere privind la semnifica . pe care o are acest fapt pentru sufletul nostru. Va trebui adăugăm, la cele ce cunoașteți din alte conferințe sau din leetu . dumneavoastră, multe fapte ale vieții spirituale, care vă sunt m mult sau mai puțin cunoscute, sau total necunoscute. Înainte toate trebuie să ne întoarcem în epoci anterioare ale evoluți omenirii. Am privit deseori în epoci timpurii ale evoluți, pământului. Am spus: în prezent trăim în al cincilea interval timp de după marea catastrofă atlanteană. Acestui al cincile interval de timp îi premerge cel în care poporul grec și popo latin au furnizat ideile principale și sentimentele principal, pentru evoluția pământului; îi premerge al patrulea interval d timp, epoca greco-latină. Acesteia îi premerge al treilea interv; de timp, cel egipteano-asiriano-babiloniano-caldeean; acestua îi premerge epoca veche persană, iar acesteia îi premerge epo veche hindusă. Dacă ne întoarcem și mai mult în trecut, într-un timp originar mai îndepărtat, atunci întâlnim marea catastro atlanteană care a distrus un vechi continent, a distrus vechea: Atlantidă ce se afla în locul unde se întinde astăzi Oceanul Atlantic, acea catastrofă atlanteană care a cufundat în ape continentul atlantean; pe de altă parte, i-a dat pământului pe care-l trăim astăzi fața pe care o are acum. Iar dacă mergem mai departe în trecut, am ajunge la intervale de timp anterioare, care: se află înaintea catastrofei atlanteene. Am ajunge la acele culturi și condiții ale vieții care s-au dezvoltat pe acel continent atlantean și pe care le numim „cultura atlanteană”, culturile raselor atlanteene. Și acestora le premerg intervale de timp, stări și mai vechi. Dacă cuprindem cu privirea ceea ce ne povestește istoria – ea nu ajunge foarte departe în trecut – atunci putem cădea ușor în credința, deși aceasta este o credință nefundamentată chiar și pentru intervale scurte de timp, că pământul ar fi arătat totdeauna așa cum arată azi. Dar nu este așa. Mai degrabă condițiile de pe pământ s-au schimbat fundamental, iar cel mai puternic s-au schimbat raporturile sufletești ale omului. Sufletele acelor oameni care stau astăzi aici au fost întrupate în corpuri corespunzătoare în toate acele epoci ale pământului și și-au însușit pe atunci ceea ce trebuia să-și însușească în acele perioade din evoluția pământului. De fiecare dată sufletul și-a dezvoltat, de la încarnare la încarnare, alte capacități. Sufletele noastre au fost cu totul altfel – chiar dacă nu într-un mod foarte diferit – în timpul epocii greco-latine. Dar ele se deosebesc foarte mult față de epoca veche persană și încă mai mult față de epoca veche hindusă. Sufletele noastre aveau cu totul alte facultăți atunci și trăiau în cu totul alte condiții de viață decât acum.

Să spunem cât se poate de clar în fața sufletelor noastre, pentru ca să înțelegem bine ceea ce urmează, cum erau sufletele noastre – să spunem, pentru a avea de îndată ceva semnificativ după catastrofa atlanteană, pe când ele erau întrupate în trupurile care erau posibile pe pământ în timpul primei culturi indiene. Nu trebuie să concepem vechea cultură hindusă ca și cum ea ar fi fost extinsă numai în vechea Indie. Vechiul popor indian era pe atunci dăătorul de ton cel mai important; dar cultura întregului pământ era alta și avea particularități care erau impregnate așa-zicând de ceea ce dădeau conducătorii vechilor indieni. Dacă observăm sufletele noastre în felul cum erau atunci,